בראשית Bereshit

Genesis 1:1-6:8

- בראשית ברא אַלהים את השמים ואת הארץ:
- When God began to create* heaven and earth—
- והַאַּרֵץ הַיִּתָה תֹהוֹ נַבֹהוּ וִחְשֵׁרָ עַל־פַנֵי תַהוֹם וַרְוּחַ אֱלֹהִים מַרַחַפֶּת על־פני המים:
- the earth being unformed and void, with darkness over the surface of the deep and a wind from* God sweeping over the water—
- ניאמר אַלהים יהי אור ניהי־אור:
- 3 God said, "Let there be light"; and there was light.
- וַיָרָא אֱלֹהְים אֶת־הָאָוֹר כִּי־טֵוֹב וַיַבְדָּל אֱלֹהִים בַּין הָאִוֹר וּבֵין הַחֹשַׁרְ:
- God saw that the light was good, and God separated the light from the darkness.
- וַיָּקַרָא אֱלֹהַים | לַאוֹר יוֹם וַלַחְשַׂרָ קרַא לַיִּלָה וַיָּהִי־עֶרֶב וַיִּהִי־בַּקַר יום אחד:
- God called the light Day and called the darkness Night. And there was evening and there was morning, a first day.*
- וַיָּאמֶר אֱלֹהִים יָהֵי רַקִיעָ בַתוֹךָ הַמַיִם וַיהֵי מַבַּהִיל בַּין מַיָם לַמַיָם:
- God said, "Let there be an expanse in the midst of the water, that it may separate water from water."
- וַיַעשׁ אֵלהִים אֶת־הַרַקִּיעָ וַיַבְּדֵּל בַין הַמַּיִם אֲשֵר מתחת לְרַקִּיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן:
- God made the expanse, and it separated the water which was below the expanse from the water which was above the expanse. And it was so.
- וַיָּקרָא אֱלֹהַיִם לַרָקִיעָ שַׁמַיִם וַיִּהְי־עָרֶב וַיִּהִי־בַקר יִוֹם שַנִי:
- God called the expanse Sky. And there was evening and there was morning, a second day.
- וַיָאמָר אֱלֹהִים יִקוֹוּ הַמַּיִם מִתַחַת הַשַּׁמַיִם אֱל־מַקום אֲחַד וִתְרַאֲה הַיַבַשָה וַיִהִי־כֵן:
- God said, "Let the water below the sky be gathered into one area, that the dry land may appear." And it was so.
- ימִים וַיִּרָא אֱלֹהִים | לַיַבַּשַׂה אֱרֵץ וּלְמַקְוָה הַמַיָם קרָא יָמַים וַיִּרָא 10 God called the dry land Earth and called the :אלהים כי־טוב
 - gathering of waters Seas. And God saw that this was good.
- וַיָּאמֵר אָלֹהִים תַּדְשַא קשׁב מַזְרֵיע וֻּרָע עָץ פַּרִّי עְשֵׁה 11 And God said, "Let the earth sprout vegetation: פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן:
 - seed-bearing plants, fruit trees of every kind on earth that bear fruit with the seed in it." And it 102 2 EW
- זַרערבו למינהו וַיַרא אֱלהים כי־טוב:
- עשה־פּרֵי אַשֵּר מוֹרִיע וַבֶּע לְמִינֶהוּ וְעָץ עשֵה־פּרֵי אַשֵּר 12 The earth brought forth vegetation: seed-bearing plants of every kind, and trees of every kind bearing fruit with the seed in it. And God saw that this was good.

 - יום שלישי: א פייערב ויהי־בקר יום שלישי: 13 And there was evening and there was morning, a third day.
- הַלִּילָה וָהַיָּוּ לְאַתְתְּ וּלְמוֹעֲדִים וּלִיָמִים וְשַנִים:
- וַנְאמֵר אֵלהֹים יְהִי מַאַרת בַּרְקִיעָ הַשָּׁמֵיָם לְהַבַּדִּיל בֵין הַיִּוֹם וּבֵין 14 God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to separate day from night; they shall serve as signs for the set times—the days and the years;

 - ינְהִי־כַן: מאורת בַּרְקִיעָ הָשַׁמֵּיִם לְהַאָּרִץ נְיִהִי־כַן: 15 and they shall serve as lights in the expanse of the sky to shine upon the earth." And it was so.

- וויַעש אַלהִים אַת־הַמָאוֹר הַגָּדל לְמֵמְשֵׁלֵת God made the two great lights, the greater light הַלִּים וָאֶת־הָמַאָוֹר הַקָּטוֹן לְמֵמְשַׁלֵת הַלַּיִלָה וָאֶת הַכּוֹכְבִים:
 - to dominate the day and the lesser light to dominate the night, and the stars.

 - 17 And God set them in the expanse of the sky to ניתן אתם אַלהים ברקיע השמים להאיר על־האַרץ: shine upon the earth,
 - 18 ולמשל בַּיָוֹם וּבַלַילָה וּלְהַבְּרִיל בֵּין הָאוֹר וּבַין הַחְשֵׁךְ וַיָּרִא אלהים כי־טוב:
- to dominate the day and the night, and to separate light from darkness. And God saw that this was good.

 - יוֹם רבִיעִי: 19 And there was evening and there was morning, a fourth day.
- וַיָאמֵר אֵלהֹים יִשֹרצִוּ הַמַּיִם שַׂרֵץ נָפֶשׁ חַיָה וִעוֹף יִעוֹפֶף עַל־הָאָרֵץ על־פַנֵי רָקִיעָ הַשַּׂמַיִם:
- God said, "Let the waters bring forth swarms of living creatures, and birds that fly above the earth across the expanse of the sky."
- וַיִברָא אֱלֹהִים אֵת־הַתַּנִּינִם הַגִּדֹלַיִם וִאֶת כָּל־נֶפֵשׁ הַחַיָה ו הַרֹמֵשׁת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב:
- God created the great sea monsters, and all the living creatures of every kind that creep, which the waters brought forth in swarms, and all the winged birds of every kind. And God saw that this was good.
- וַיִבְרֵךְ אתָם אֱלֹהִים לֵאמֶר פּרָוּ וֹרבוּ וֹמְלֹאָוֹ אֱת־הַמַּיִם בַיַּמִים וָהַעוֹף יֶרֶב בָאַרֶץ:
- God blessed them, saying, "Be fertile and increase, fill the waters in the seas, and let the birds increase on the earth."
- 23 And there was evening and there was morning, a וְיִהִיעָרֶב וְיִהִיבַקר יִוֹם חַמִישֹוִי: fifth day.
- וַיָאמֶר אֱלֹהִים תוֹצֵא הָאָרֶץ נָפֶשׁ חַיָּהֹ לְמִינָה בְּהַמָּה וָרֶמֶשׁ וָחַיִתוֹ־אָרֵץ לִמִינָה וַיִּהִי־כֵּן:
- God said, "Let the earth bring forth every kind of living creature: cattle, creeping things, and wild beasts of every kind." And it was so.
- וַיָּעָשׁ אֱלֹהִים אַת־חַיַּת הָאְרֵץ לִמִינָה וִאַת־הַבִּהַמָה לִמִינָה וִאָת כָּל־רָמֶשׁ הָאֲדָמָה לִמִינָהוּ וַיָּרִא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- God made wild beasts of every kind and cattle of every kind, and all kinds of creeping things of the earth. And God saw that this was good.
- ויָאמֵר אֱלֹהִים נַעֲשָׂה אָדָם בִּצַלִמְנוּ כִּדְמוּתַנוּ וִיִּרְדּוֹּ בִדְגַּת הַיָּם ובעוף השמים ובבהמה ובכל־האבץ ובכל־הרמש על־האבץ:
- And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. They shall rule the fish of the sea, the birds of the sky, the cattle, the whole earth, and all the creeping things that creep on earth."
- 27 וַיִבַרָּא אֱלֹהִים | אֱת־הָאָדָם בִּצַלְמוֹ בַצֵלָם אֱלֹהִים בַּרָא אֹתָו זָכָר ונקבה ברא אתם:
 - And God created humankind in the divine image, creating it in the image of God—creating them male and female.
- וַיִבְרֵךָ אתָם אֱלֹהִים וַלֹּאמֵר לָהֵם אֱלֹהִים פרוּ וּרבֵוּ וּמַלֹאָוּ אֲת־הָאָרֵץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת :עַל־הָאָרֵץ
- God blessed them and God said to them, "Be fertile and increase, fill the earth and master it; and rule the fish of the sea, the birds of the sky, and all the living things that creep on earth."
- וַיָאמֵר אֵלהֹים הִנַה נָתַּתִי לָכֵם אֵת־כָּל־עֲשֵׂב ו זֹרָע זַרַע אֲשֵׂר עַל־פּנָי כַל־הַאַבץ וָאַת־כַל־הַעץ אֲשֵברבו פַרִי־עץ זֹרַע זָרַע לָכָם יִהְיָה לְאַכַלָה:
- God said, "See, I give you every seed-bearing plant that is upon all the earth, and every tree that has seed-bearing fruit; they shall be yours for food.

- אַער־בּוֹ And to all the animals on land, to all the birds וְּלְכָל־חַיָּת הְּאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכַל ו רוֹמַשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׂר־בּוֹ Of the sky, and to everything that creeps on
 - 30 And to all the animals on land, to all the birds of the sky, and to everything that creeps on earth, in which there is the breath of life, [I give] all the green plants for food." And it was so.
- וַיָרְא אֱלֹהִיםׂ אֶת־כָּל־אֲשֶׂר עְשָׂה וְהְנֵּה־טִוֹב מְאֵד וִיְהִי־עָרֶב וְיְהִי־בֹּקְר יִוֹם הַשִּׁשִׂי:
- 31 And God saw all that had been made, and found it very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

- וַיְכַלְּוּ הַשָּׁמְיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם:
- 1 The heaven and the earth were finished, and all their array.
- וּיְכָל אֱלֹהִים בִּיִּוֹם הַשְּׂבִילִי מְלַאכְתְוֹ אֲשֶׂר עְשֵׂה וַיִּשְׂבֹּת בִּיָוֹם הַשְּׂבִילִי מִכָּל־מִלָּאכְתְוֹ אֲשֶׁר עְשָׂה:
- 2 On the seventh day God finished the work that had been undertaken: [God] ceased* on the seventh day from doing any of the work.
- וַיְבַרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יַוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקְדֶּשׁ אֹתְוֹ כִּי בִּוֹ שִּׁבַת מַכַּלִּ־מַלָּאכִתוֹ אֲשֵׁר־בַּרָא אֱלֹהִים לְעַשׁוֹת:
- 3 And God blessed the seventh day and declared it holy—having ceased on it from all the work of creation that God had done.
- אֶלֶה תוֹלְדָוֹת הַשָּׁמָיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְּרְאָם בְּיוֹם עֲשֶׁוֹת יְהֹוָה אֱלֹהִים אָרֵץ וִשִּׁמַיִם:
- 4 Such is the story of heaven and earth when they were created. When God הוהי made earth and heaven—
- ּוְכָל וּ שַּׁיִת הַשִּּׂדֶה טָרֶם יְהְיֶה בָאַּרֶץ וְכָל־עְשֶׂב הַשַּׁדֶה טָרֶם יִצְמֵח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהֹנָה אֱלֹהִים עַל־הַאָּרֶץ וְאָדָם אַיִּן לְעַבִּד אֶת־הָאֲדָמָה:
- 5 when no shrub of the field* was yet on earth and no grasses of the field* had yet sprouted, because God הוהי had not sent rain upon the earth and there were no human beings to till the soil,
 - ּוְאֶד יְעֲלֶה מִן־הָאֶרֶץ וְהִשֹּׁקְה אֶת־כָּל־פְּנֶי הְאֲדָמָה:
- 6 but a flow would well up from the ground and water the whole surface of the earth—
- וַיִּיצֶר יְהֹוֶּה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עְפָר מִן־הַאֲדָמִה וַיִּפְּח בְּאַפְיו נִשְׁמְת חַיָּים וַיִּהְי הָאָדָם לִנֵפֵשׁ חַיָּה:
- 7 God הוהי formed the Human* from the soil's humus,* blowing into his nostrils the breath of life: the Human became a living being.
- וִיִשַׂע יְהוֹנָה אֱלֹהֶים גַּן־בְּעְדֶן מִקְדֶם וַיָּשֶׂם שַׂם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׂר יַצַר:
- 8 God הוהי planted a garden in Eden, in the east, and placed there the Human who had been fashioned.
- וַיַצְמֵׂח יְהֹנָה אֱלֹהִים מן־הָאֲדָמַה כָּל־עֶץ נֶחְמָד לְמַרְאָה וְטַוֹב לְמַאָכֵל וְעֶץ הְחַיִּים בְתַּוֹךְ הַגָּּן וְעֵّץ הַדָּעַת טִוֹב נָרָע:
- 9 And from the ground God הוהי caused to grow every tree that was pleasing to the sight and good for food, with the tree of life in the middle of the garden, and the tree of knowledge of good and bad.
- וְנָהָרْ יִצֶּא מֵעַּדֶן לְהַשִּקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשַּׁם יִפְּרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעְה רַאשִים:
- 10 A river issues from Eden to water the garden, and it then divides and becomes four branches.
- שֶׁם הָאֶחֶד פִּישֶׂון הַוּא הַסֹבֵב אָת כָּל־אֶרֶץ הְחֲוִילָה אֲשֶׁר־שִׁם הַזָּהְב:
- 11 The name of the first is Pishon, the one that winds through the whole land of Havilah, where the gold is.
- ּוּזְהָב הָאָכֶץ הַהָּוֹא עֻוֹב שָׁם הַבְּּדְלַח וְאָבֶן הַשְּהַם:
- 12 (The gold of that land is good; bdellium is there, and lapis lazuli.*)

- בוש: זוש הַסובב אַת כַּל־אָרֵץ כוּש: The name of the second river is Gihon, the one
 - that winds through the whole land of Cush.
- :הַרְבִיעִי הָוּא פַּרָת
- ושֹם הַנְּהָר הַשַּלִישִי חַלֵּק הָוֹא הַהַּלְךָ קּדְמַת אַשַּוּר וָהַנְּהָר הַשַּלִישִי חַלֵּק הָוֹא הַהַּלְךָ קּדְמַת אַשַּוּר וָהַנְּהַר 14 The name of the third river is Tigris, the one that flows east of Asshur. And the fourth river is the Euphrates.
- settled the Human in the garden of Eden, הוהי settled the Human in the garden of Eden, to till it and tend it.
 - 16 וַיִצוֹ יהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֵר מכָל עַץ־הַגָּן אָכָל תאכֵל:
 - And God הוהי commanded the Human, saying, "Of every tree of the garden you are free to eat;
- ומַעץ הַדַּעַת טוב וָרָע לְא תאכַל ממַנוּ כִּי בַיֵוֹם אূכַלְךָ ממַנוּ מות תמות:
- but as for the tree of knowledge of good and bad, you must not eat of it; for as soon as you eat of it, you shall die."
 - וַלֹּאמֵר יִהוָה אֵלֹהִים לֹא־טוב הֵיות הָאָדָם לִבַדָּו אֵעֵשַה־לִּו עֲזֵר כנגדו:
- God הוהי said, "It is not good for the Human to be alone; I will make a fitting counterpart for him."
- וַיִּצֵר יִהוָּה אֱלֹהִים מִן־הָאֵדָמָה כָּל־חַיַת הַשַּׂבֵה וִאֵת כָּל־עַוֹף הַשַּׁמַיִם וַיָּבֵאֹ אֶל־הָאָדָם לִרְאָוֹת מַה־יִקרָא־לָוֹ וְכֹלֹ אֲשֵׂר יִקרָא־לָוֹ הָאָדַם נֵפֵשׂ חַיָה הוא שמו:
- And God הוהי formed out of the earth all the wild beasts and all the birds of the sky, and brought them to the Human to see what he would call them; and whatever the Human called each living creature, that would be its name.
- וַיִקרָא הָאָדָם שֵמות לכָל־הַבַּהַמָה וּלעוף הַשַּׁמַיִם וּלכַל חַיַת הַשַּׁדָה וּלְאַדָּם לָא־מַצַא עוֵר כַנְגַדָּוֹ:
- And the Human gave names to all the cattle and to the birds of the sky and to all the wild beasts; but no fitting counterpart for a human being was found.
- 21 נַיַפֵּל יִהנָה אֱלֹהִים | תַרְדֵמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישַן וַיִּקֹח אַחַת מצַלעתיו וַיסגר בשר תחתנה:
 - So God הוהי cast a deep sleep upon the Human; and, while he slept, [God] took one of his sides* and closed up the flesh at that site.
- 22 וַיִּבֶן יְהֹוָה אֱלֹהַים וּ אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׂר־לָקח מוְ־הָאָדָם לְאִשַּׂה וַיִבִאָה אַל־הַאַדַם:
 - And God הוהי fashioned the side that had been taken from the Human into a woman, bringing her to the Human.
- 23 נאמר האָדָם וֹאת הַפַּעם עצם מַעַצָּמַי וּבָשַר מַבִּשַׂרָי לִזֹאת יִקרָא אשה כי מאיש לקחה זאת:
- Then the Human said, "This one at lastIs bone of my bonesAnd flesh of my flesh. This one shall be called Woman,* For from a Human* was she taken."
 - 24 על־כַן יַעַזָב־אִיש אַת־אָבִיו ואַת־אִמַו ודָבַק בִאִשׁתוּ והָיוּ לְבַשַּׁר אָתַד:
 - Hence a man* leaves his father and mother and clings to his wife,* so that they become one flesh.
 - ויָהיָו שנֵיהֵם עַרוּמִים הַאַדֵם וִאשתו וַלֹא יַתְבַששׁוּ:
 - 25 The two of them were naked,* the Human* and his wife, yet they felt no shame.

- והנָתְשׁ הָיָה עָרוּם מַכֹּל חַיָּת הַשַּׁבָה אֲשֵׂר עָשַה יִהוָה אֵלהַים וַיָּאמַר אַל־הַאשה אַף כִי־אַמַר אַלהים לא תאכלו מכל עץ הָגַן:
- Now the serpent was the shrewdest of all the wild beasts that God הוהי had made. It said to the woman, "Did God really say: You shall not eat of any tree of the garden?"

- וַתְאמֵר הָאִשָּה אֵל־הַנָּחָשׁ מִפַּרֵי עֵץ־הַגַּן נֹאכֵל:
- The woman replied to the serpent, "We may eat of the fruit of the other trees of the garden.
- ומפרי הַעָץ אָשַר בתוך־הַגּן אָמַר אֵלהִים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פורתמתון:
- It is only about fruit of the tree in the middle of the garden that God said: 'You shall not eat of it or touch it, lest you die."
- וַיִאמֵר הַנָּחָשׁ אֵל־הַאִשַׂה לֹא־מִוֹת תִּמְתוּן:
- And the serpent said to the woman, "You are not going to die,
- כִי ידַע אֱלהִים כִּי בִיום אֱכַלכֶם ממנוּ ונפקחוּ עִינִיכֶם וְהִיִּיתֵם :כאלהים ידעי טוב ורע
- but God knows that as soon as you eat of it your eyes will be opened and you will be like divine beings who know* good and bad."
- ותבא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד הַעֶץ להַשַּׁכִּיל וַתְקָח מפַרִיו וַתֹאכַל וַתְתַן גַם־לְאִישַה עְמַה וַיֹּאכַל:
- When the woman saw that the tree was good for eating and a delight to the eyes, and that the tree was desirable as a source of wisdom, she took of its fruit and ate. She also gave some to her husband, and he ate.
- ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ניתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת:
- Then the eyes of both of them were opened and they perceived that they were naked; and they sewed together fig leaves and made themselves loincloths.
- וִישִמְעוֹ אֲת־קוֹל יִהוָה אֱלֹהֵים מִתְהַלָּךְ בַּגַּן לַרָוֹחַ הַיָּוֹם וַיִּתְחַבָּא הַאָלָם וִאשׁתוֹ מִפְנֵי יִהוָה אֱלֹהִים בתוך עץ הְגַן:
- They heard the sound of God הוהי moving about in the garden at the breezy time of day; and the Human and his wife hid from God הוהי among the trees of the garden.
- ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה:
- God הוהי called out to the Human and said to him, "Where are you?"
- 10 וַלאמר אַת־קלך שַמַעתי בַּגַּן וָאִירָא כִי־עִירִם אָנָכִי וָאַחָבָא:
 - He replied, "I heard the sound of You in the garden, and I was afraid because I was naked, so I hid."
- 11 וַיאמֶר מִי הֹנֵיד לְךָ כֶי עֵירָם אָתָה הֲמִן־הָעֵץ אֲשַׂר צִנִּיתֶיךָ לְבַלְתֶי אכל־ממנו אכלת:
 - "Who told you that you were naked? Did you eat of the tree from which I had forbidden you to eat?"
 - ואכל:
 - ניָאמֵר הָאָדָם הָאָשָהׁ אֲשֶׂר נָתָתָה עִמַלִּי הַוּא נָתְנָה־לֵּי מַן־הָעֵץ 12 The Human said, "The woman You put at my side—she gave me of the tree, and I ate."
- said to the woman, "What is this you ולאמר האשה הנחש said to the woman, "What is this you :השיאני ואכל
 - have done!" The woman replied, "The serpent duped me, and I ate."
- מכל־הַבַּהֶמָה ומכל חַיַּת הַשַּׁדָה על־נִחנָך תַלַךְ וִעְפַר תֹאכַל כַל־יִמִי חַיֵּיךָ:
- said to the serpent, "Because you did הוהי said to the serpent," Because you did this, More cursed shall you be Than all cattle And all the wild beasts:On your belly shall you crawlAnd dirt shall you eatAll the days of your life.
 - 15 ואַיבָה ו אַשִּׁית בֵינָךָ וּבֵין הַאְשַׂה וּבֵין זַרְעָךָ וּבֵין זַרְעָה הָוֹא ישופר ראש ואתה תשופנו עקב:
- I will put enmityBetween you and the woman,And between your offspring and hers;They shall strike at your head, And you shall strike at their heel."

- And to the woman [God] said,"I will greatly אָל־הָאשָׂה אָמַׂר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִּצְבוֹנֶךְ וְהְרֹלֵךְ בְּעֶצֶב תַּלְדֵּי בִנִים פאָמישֵׁךָ תְשִׂוּקְתֹלֵךְ וְהְוּא יִמְשַׁלֹּ־בַּךְ: expandYour hard labor—and your pregnan
 - expandYour hard labor—and your pregnancies;In hardship shall you bear children.Yet your urge shall be for your husband,And he shall rule over you."*
- 17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי־שָמַעְתְּ לְקוֹל אִשְׂתֶּדֶׁ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵׂץ אֲשֶׁר צוִיתֹּיךָ לֵאמֹר לָא תֹאכָל מִמֵנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעֲבוּלֶךָ בְּעצָבוֹן תָאכַלֶנָה כִּל יָמֵי חַיֵּיךָ:
 - 17 To Adam [God] said, "Because you did as your wife said and ate of the tree about which I commanded you, 'You shall not eat of it,'Cursed be the ground because of you;By hard labor shall you eat of itAll the days of your life:
 - 18 וְקְוֹץ וְדַרְדָּר תַצְמֵיח לֶךְ וְאָכַלְתְ אֶת־עֶשֶׂב הַשִּׁדָה:
 - 18 Thorns and thistles shall it sprout for you.But your food shall be the grasses of the field;
- 19 בְזֵעֶת אַפֶּּיךָ תַּאַכַל לֶחֶם עָד שֹוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמִה כִּי מִמֶנָה לַקחְתְּ כִי־עִפָּר אַתָּה וָאַל־עָפָר תְשׂוּב:
 - 19 By the sweat of your browShall you get bread to eat,Until you return to the ground—For from it you were taken.For dust* you are,And to dust you shall return."
 - וַיִּקְרָא הָאָדָם שָם אִשְׁתְוֹ חַוְּה כָּי הְוֹא הַיְּתָה אֶם כָּל־חִי:
- 20 The Human named his wife Eve,* because she was the mother of all the living.*
- 21 וַיַּעשׁ יְהוֹה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׂתְוֹ כָּתְנָוֹת עוֹר וַיַּלְבִשְׂם:
 - 21 And God הוהי made garments of skins for Adam and his wife, and clothed them.
- 22 וַלָּאמֶר וּ יְהֹוָה אֱלֹהִים הָן הָאָדָם הָיָה כְאַחַד מִמְׂנוּ לָדְעַת טִוֹב וָרֶע וְעָתָה וּ פֶּן־יִשְׂלָח יָדוֹ וְלָקח גָּם מֵעֵץ הְחַיִּים וְאָכָל וָחִי לְעלִם:
- 22 And God הוהי said, "Now that humankind has become like any of us, knowing good and bad, what if one should stretch out a hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!"
 - 23 וְיְשַׂלְּחָהוּ יְהֹוָה אֱלֹהִים מִגּן־עֲדֶן לְעֲבֹד אֶת־הַאֲדָמַה אֲשֶׂר לָקְח
 - 23 So God הוהי banished humankind* from the garden of Eden, to till the humus* from which it was taken:
 - וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדֶם וַיַּשְׂכֵּן מִקָּדֶם לְגַן־עֻּדֶן אֶת־הַכְּרָבִים וְאֵת לְהַט הַחָּרֶב הַמִּתְהַפְּלֶת לִשְׁמִר אֶת־דֶּרֶךְ עָץ הְחַיִּים:
- 24 it was driven out; and east of the garden of Eden were stationed the cherubim and the fiery ever-turning sword, to guard the way to the tree of life.

- ּוְהַאָּדֶּם יָדֶע אֶת־חַנָּה אָשֹׂתֻוֹ וַתַֹּהַרְ וַתְּלֶּד אֶת־קִּין וַתְּאמֶר קנְיתִי אִישׁ אֵת־יִהוַה:
- 1 Now the Human knew* his wife Eve, and she conceived and bore Cain, saying, "I have gained* a person* with the help of* הוה'."
- וַתַּׂסָף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֻבֶל וְיְהִי־הֶּבֶל רַעֵה צ'אן וְקִּיִן הָיָה עֹבֶד אָדָמָה:
- 2 She then bore his brother Abel. Abel became a keeper of sheep, and Cain became a tiller of the soil.
- וְיָהִי מִקִץ יָמֵים וַיָּבֵא קֹיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לִיהֹוָה:
- 3 In the course of time, Cain brought an offering to הוהי from the fruit of the soil;
- וְהֶבֶל הַבְּיא גַם־הָוּא מִבְּכֹרְוֹת צֹאנִוֹ וּמְחֶלְבֵהַןְ וַיָּשַׂע יְהוֹה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מנְחִתוֹ:
- 4 and Abel, for his part, brought the choicest of the firstlings of his flock. הוהי paid heed to Abel and his offering,

- ט בּנְיוּ: מְאֹד וְיִפְּלְוּ פִנְיוּ: but to Cain and his offering [God] paid no heed. Cain was much distressed and his face fell.
 - :וְיָאמֶר יְהֹוָה אֶל־קִין לְמָה חַרָה לָךְ וְלְמָה נִפְלְוּ פְּנֶיךְ: said to Cain,"Why are you distressed,And why is your face fallen?
- ד הְלְוֹא אִם־תֵיטִיבֹ שְׂאֵת וְאִםׁ לָּא תֵיטִיב לַפֶּתְח חַטָאת רֹבֶץ וְאֵלֶּיךָ * Surely, if you do right,There is uplift.But if you do not do rightSin couches at the door;Its urge is toward you,Yet you can be its master."
- 28 בּוְלָאמֶר קִין אֶל־הָבֶל אָחְיו וִיְהִיּ בִּהְיוֹתְם בַּשִּׁדֶּה וַיָּקם קִיִן אֶל־הָבֶל Cain said to his brother Abel ...* and when they were in the field, Cain set upon his brother Abel and killed him.
- הוהי 9 וַיְאמֶר יְהוָהֹ אֶל־לִיִן אֶי הֶבֶל אִחְיךָ וַיֹּאמֶר לְּא יָדַּעְתִּי הֲשֹׁמֶר אָחִי said to Cain, "Where is your brother Abel?" And he said, "I do not know. Am I my brother's keeper?"
 - :וְיָאמֶר מָה עָשֻׂיתָ קוֹל דְּמִי אָחִׂיךָ צֹעֲקִים אַלְי מִן־הָאֶדָמְה "What have you done? Hark, your brother's blood cries out to Me from the ground!
- דו (וְעַתָּה אָרָוּר אָתָה מַן־הָאֲדָמָהֹ אֲשֶׂר פָּצְתָה אֶת־פִּּיהָ לָקְחַת אֶת־דְּמְי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ: ground,* which opened its mouth to receive your brother's blood from your hand.
- יבי באָרֶץ: נְי תְעְבֹרֹ אֶת־הָאֲדָמִּה לְא־תֹסֶף תַת־כֹּחְה לֶךְ נָע וָנָד תְּהְיֶה בִאְרֶץ: 12 If you till the soil, it shall no longer yield its strength to you. You shall become a ceaseless wanderer on earth."
 - *.הוהי הוהי אל־יְהֹוֶה גָּדְוֹל עֲוֹנִי מַנְשְׂא: "My punishment is too great to bear!
 - Since You have banished me this day from the soil, בּלִשֹׁתְ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְנֶי הְאֲדָמִה וּמִפְנֶיךָ אֶסִתְר וְהְיִּיתִי
 נְע וְנָדֹ בַאַּרֶץ וְהָיָה כָל־מֹצְאִי יְהַרְגְנִי:
 util me!"

 14 Since You have banished me this day from the soil, and I must avoid Your presence and become a restless wanderer on earth—anyone who meets me may kill me!"
 - הוהי said to him, "I promise, if anyone kills הוהי said to him, "I promise, if anyone kills לְלִילֵן אוֹת לְבַלְתְי הַכּוֹת־אֹתְוֹ כָּל־מֹצְאְוֹ: Cain, sevenfold vengeance shall be exacted." And הוהי put a mark on Cain, lest anyone who met him should kill him.
 - :נְיצֵא קִין מִלִּפְנָי יְהֹוֶה נִיְשֶׂב בְאָרֶץ־נְוֹד קדְמַת־עְדֶן: 16 Cain left the presence of הוהי and settled in the land of Nod, east of Eden.
 - To Enoch was born Irad, and Irad begot Mehujael, נְינִלָּד לְחֲנוֹךְ אֶת־עִילִד וְעִילֵּד אֶת־מְחְוּיָאֵל וּמְחִיִּיאֵל יָלַד אֶת־מְתְוּשָאֵל וּמְתוּשַׂאֵל יִלָּד אֶת־לְמֶךְ: באתר במתוּשִׁאֵל וּמְתוּשַׂאֵל יִלָּד אֶת־לְמֶךְ: Lamech.
 - בּיְקּח־לְוֹ לֶמֶךְ שִׁתְי נָשִֻים שָם הְאַחַתֹּ עָדָה וְשֶׁם הַשֵּׁנְית צֵּלְה: 19 Lamech took to himself two wives: the name of the one was Adah, and the name of the other was Zillah.
 - בוּ וְמֶלֶד עָדָה אֶת־יָבֶל הוּא הִיָּה אֶבִּי ישֶׁב אִהֶל וּמִקנָה: 20 Adah bore Jabal; he was the ancestor of those who dwell in tents and amidst herds.

- ב: ושָם אָחִיו יובַל הָוֹא הַיָּה אַבִּי כַּל־תּפַשׁ כַנְוֹר וְעוֹנְב: 21 And the name of his brother was Jubal; he was the ancestor of all who play the lyre and the pipe.
- וַאֲחות תובַל־קין נַעֲמַה:
- ברול (ברול As for Zillah, she bore Tubal-cain, who forged all וצלה גם־הוא ילדה את־תובל לין לשש כל־חרש נחשת וברול implements of copper and iron. And the sister of Tubal-cain was Naamah.
 - וַיֹּאמֵר לַמֵך לנָשַיו עָדָה וִצַלָּה שמען קולי נשי לַמֵך הַאוַנָּה אַמרַתִי כִּי אִישׁ הַרָּגָתִיּ לִפְצִעִי וְיֶלֶד לְחַבַּרָתִי:
- And Lamech said to his wives, "Adah and Zillah, hear my voice; O wives of Lamech, give ear to my speech.I have slain a person for wounding me, And a lad for bruising me.
- 24 כי שבעתים יקם־קין ולמד שבעים ושבעה:
- If Cain is avenged sevenfold, Then Lamech seventy-sevenfold."
- 25 וַיַּדַע אָדָם עוד אַת־אִשׁתוֹ וַתֶּלֶד בֵּן וַתִּקרָא אַת־שִׁמוֹ שַת כֵּי שַת־לִי אַלהים זַרַע אַחֵר תַחַת הַבַל כֵּי הַרָגוֹ קין:
- Adam knew his wife again, and she bore a son and named him Seth, meaning, "God has provided me with* another offspring in place of Abel," for Cain had killed him.
- וּלְשַׁת גָם־הוּא יִלְד־בַּן וַיִּקרָא אַת־שֹמוּ אָנוּשׁ אַז הוּחַל לִקרָא בַּשַם יהוָה:
- And to Seth, in turn, a son was born, and he named him Enosh. It was then that הוהי began to be invoked by name.

- זָה סַפַר* תולדת אָדָם בִּיוֹם בַּרָא אֱלֹהִים אַדֶּם בַּדְמוֹת אֱלֹהִים עְשַה :אתו
- This is the record of Adam's line.—When God created humankind, it was made in the likeness of God;
- זָכָר וּנְקָבָה בְּרָאָם וַיְבַרֶךְ אֹתָם וַיִּקרָא אֶת־שִׂמַם אָדָם בִּיִוֹם הִבַּרִאַם:
- male and female were they created. And when they were created, [God] blessed them and called them Humankind.* -
- וַיִּחֵי אַדַּם שלשים ומאַת שלַה וַיִּוֹלֶד בַּדְמוֹתוּ כַצַּלְמוֹ וַיִּקְרַא :את־שמוֹ שת
- When Adam had lived 130 years, he begot a son in his likeness after his image, and he named him Seth.
- וַיָּהיָוּ יִמֵי־אָדָּם אָחֵרֵי הוּלִידָו אֵת־שֵׂת שִׁמֹנֶה מֵאִת שׁנַה וַיִּוּלֵד בַנים ובַנות:
- After the birth of Seth, Adam lived 800 years and begot sons and daughters.
- וִיהיוו כַל־יִמַי אָדָם אַשַר־חַי תִשַע מַאות שַנָה ושַלשִים שַנַה
- All the days that Adam lived came to 930 years; then he died.
- ויחי־שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש:
- When Seth had lived 105 years, he begot Enosh.
- וַיִּחִי־שַׂת אַחַרֵי הוּלִידִו אַת־אַנוֹשׁ שַבַע שַנִים ושַמנה מאות שנה וַיִּולֶד בַנִים ובַנות:
- After the birth of Enosh, Seth lived 807 years and begot sons and daughters.
 - ויִהִיוֹ כַל־יִמֵי־שֵׁת שׁתַים עשׁרֶה שׁנָה וּתשַע מֵאות שׁנָה וַיַּמִת:
- 8 All the days of Seth came to 912 years; then he died.
- וַיְחֵי אֲנָושׁ תִשׁעִים שׁנַה וַיִּולֶד אַת־קִינַן:
- When Enosh had lived 90 years, he begot Kenan.
- 10 וַיִּחָי אֵנוֹשׁ אָחֵרֵי הוּלִידָו אַת־קִינָן חֲמַשׁ עשׁרֵה שַנְה ושׁמנָה מֵאות שנה ויולד בנים ובנות:
- After the birth of Kenan, Enosh lived 815 years and begot sons and daughters.

- בּיִמְת שָׁנִים וּתְשָּׁע מֵאָוֹת שָׁנִים וּתְשָּׁע מֵאָוֹת שָּׁנִה וַיִּמְת בָּל־יִמְי אֱנֹוֹשׁ חָמָשׁ שָׁנִים וּתְשָּׁע מֵאָוֹת שָׁנָה וַיִּמְת. All the days of Enosh came to 905 years; then he died.
 - :וְיְתְי קִינְן שִּבְעִים שָׁנָה וַיִּוֹלֶּד אֶת־מְהֵלַלְאֵל When Kenan had lived 70 years, he begot Mahalalel.
- גוֹת מַאָּוֹת שַּׁלְאֵל אַרְבִּעִים שַנָּה וּשִׂמְנֶה מֵאְוֹת 13 After the birth of Mahalalel, Kenan lived 840 שַנָה וַיִּוֹלְד בַּנִים וּבַנִּוֹת: years and begot sons and daughters.
 - :וְיִמְי מִאָּוֹת שִּׁנְים וּתְשָּׁע מֵאִוֹת שִּׁנְה וַיִּמְי קִינָן עֶשֶּׁר שִׁנִּים וּתְשָּׁע מֵאִוֹת שִּׁנָה וַיִּמְת וּנְמְת בּאוֹת שִּׁנָה וַיִּמְת וּנְמְת בּאוֹת שִּׁנָה וַיִּמְת וּנְמְת בּאוֹת שִּׁנָה וַיִּמְת וּנִים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּׁנָה וּנְיִמְת וּנִים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּׁנָה וּיִמְת שִּׁנִה וּנְיִמְת וּנִים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִמְת וּנִים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִמְת וּנִים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִם וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִמְיה וּנְיִם וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִם וּתְשִּּע מֵאוֹת שִּנְה וּנְיִם וּתְשִּּע מִאוֹת שִּנְּה וּנְיִם וּתְשִּּע מִיּים וּתְשָּׁע מֵאוֹת שִּנְּה וּנְים וּתְשִּּע מִייִּם וּתְשִּׁע מֵאוֹת שִּנְּה וּנִים וּתְשִּּע מִיּים וּתְשִּע מִיּים וּתְשִּׁע מִיּים וּתְשִּׁע מִיִּים וּתְשִּע מִיּים וּתְּעִּים וּנְיִם וּנְּים וּתְּעִּים וּתְשְּׁע מִיּיִם וּנִּים וּנְּיִם וּנְּים וּנְּים וּנְיִים וּתְשְּׁע מֵאוֹת שִּנְּה וּנִים וּתְּיִּם וּנִים וּתְּבְּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּנְים וּתְּיִּם וּנְיִּם וּנִים וּנְּים וּתְּיִּם וּנְים וּנְּים וּתְּיִּם וּנִים וּתְּיִּם וּנְיִים וּתְּיִּים וּתְּיִּם וּנְּים וּתְּיִּם וּנְּים וּתְּיִּם וּנְיִים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִּם וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּנְיִים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִים וּנְיִים וּנְיִּים וּתְּיּים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיִים וּתְּיּים וּתְּיִּים וּנְּיתְיתְיּים וּיתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיּיתְיּים וּתְּיִים וּתְּיתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיתְּיִים וּתְּיִּים וּתְּיתְיתְיּים וּתְּיִּים וּתְּיּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיִיתְיִּיּים וּתְּיִּים וּתְּיִּים וּתְּיתְיתְיּיתְיתְיִּים וּתְּיתְּיּים וּתְּיִּיתְיתְּיִי
 - ייָרֵד: אַת־יַרְד: When Mahalalel had lived 65 years, he begot Jared.
- אַת מָאָר שְּלְשִׁים שָּׁלָה וּשְׂמְנָה מַאָּוֹת After the birth of Jared, Mahalalel lived 830 שַּׁנָה וַיִּלְדְ בַּנִים וּבַנִוֹת:
 שַּׁנָה וַיִּלְדְ בַּנִים וּבַנִוֹת:
 years and begot sons and daughters.
- וַיִּהְיוֹּ כָּל־יְמֵי מַהְלַלְאֵל חָמַשׁ וְתִשְּׁעִיםׁ שַּׁלָה וּשִׁמְנֶה מֵאָוֹת שַׁנֶה מַאָוֹת שַׁנֶה מַאָוֹת שַׁנֶה מַאָוֹת שַׁנֶה he died.
 - יַן אַת שַּנָה וַיִּוֹלֵד אַת־חֵנְוֹך: When Jared had lived 162 years, he begot Enoch.
- אַת־חֶלוֹךְ שִּׁמְנָה מַאָּוֹת שַּׁנֶה וַיְּוֹלֶּד בְּנִים 19 After the birth of Enoch, Jared lived 800 years וּבַנוֹת: הבנוֹת: and begot sons and daughters.
- בּיְמְי־לֶּכֶד שְׂתְיִם וְשִׁשִׁיםׁ שַׁלָּה וּתְשָׁע מֵאְוֹת שָׁנָה וַיָּמְת: 20 All the days of Jared came to 962 years; then he died.
 - בוֹיְחְיִ חְלוֹךְ חָמְשׁ וְשִׁשִּים שַּׁנָה וַיִּוֹלֶּד אֶת־מְתוּשַׁלַּח: 21 When Enoch had lived 65 years, he begot Methuselah.
- 22 After the birth of Methuselah, Enoch walked with נְיִתְהַלֵּרְ חֲנוֹךְ אֶת־הְאֱלֹהִים אְחֲרֵיּ הוֹלִידֵוֹ אֶת־מְתוּשֶּׁלַח שְּׁלְשׁ מֵאְוֹת God 300 years; and he begot sons and daughters.
 - ביהי שַּׁנָה וּשַׁלְשׁ מֵאוֹת שַׁנָה: 23 All the days of Enoch came to 365 years.
 - בי־לָקְח אֹתְוֹ אֱלֹהְים: 24 Enoch walked with God; then he was no more, for God took him.
 - בּיִחְי מְתוּשֶׂלַח שָׁבַע וּשִׂמנִים שִׂנָה וּמְאָת שִׁנָה וַיִּוֹלֶּד אֶת־לְמֶךְ: 25 When Methuselah had lived 187 years, he begot Lamech.
- עַּלָה וּשְׂבְע שְׁתְּיָם וּשְׂמוֹנִיםׁ שַׂלָּה וּשְׂבְע מְתִּיְם וּשְׁמוֹנִיםׁ שַׂלָּה וּשְׂבְע מְתִּיְם וּשְׁמוֹנִיםׁ שַׂלָּה וּשְׂבְע After the birth of Lamech, Methuselah lived 782 אַמאות שַנָּה וַיִּוֹלֶךְ בַּנִים וּבַנוֹת:
 עַאוֹת שַנָּה וַיִּוֹלֶךְ בַּנִים וּבַנוֹת:
 years and begot sons and daughters.
 - נִיהְיוֹ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלָּח תְשַׁע וְשִׁשִּיםׁ שַׂלָּה וּתְשָׁע מֵאְוֹת שַׁנָה וּתְשָׁע מֵאְוֹת שַׁנָה (27 All the days of Methuselah came to 969 years; then וימת:
 - 28 When Lamech had lived 182 years, he begot a son.
 - 29 And he named him Noah, saying, "This one will מְן־הְאֶדְמָה אֲשֶׂר אֶרְרָה יְהוָה:
 מִן־הְאֶדָמָה אֲשֶׂר אֶרְרָה יְהוָה:
 מִן־הְאֶדָמָה אֲשֶׂר אֶרְרָה יְהוָה:
 provide us relief* from our work and from the toil of our hands, out of the very soil which placed under a curse."
- ענָה וַחְמֶשׁ וְתִשְׁעִיםׁ שׁנָה וַחְמֶשׁ מְאָחֵביּ הוֹלִידָוֹ אֶת־נֹחַ חָמֶשׁ וְתִשְׁעִיםׁ שׁנָה וַחְמֶשׁ מֵאֹת After the birth of Noah, Lamech lived 595 years and begot sons and daughters.
 - : זְיְהִיּ כָּל־יְמֵי־לֶמֶךְ שָׂבַע וְשִׂבְעִיםׁ שַׂלָה וּשַׂבְע מֵאְוֹת שַׁנָה וַיָּמְת אוֹ All the days of Lamech came to 777 years; then he died.

יבֶּת: אַת־חָם וְאַת־יַפֶּת: 32 When Noah had lived 500 years, Noah begot Shem, Ham, and Japheth.

6

- וַיָהיֹ כִי־הַתַל הָאַדָּם לָרָב עַל־פַנֶי הָאַדָמַה וֹבַנִות יַלִּדְוֹ לָהַם:
- When humankind began to increase on earth and daughters were born to them,
- וַיִּראָוּ בנֵי־הָאֵלהִים אַת־בנָות הָאָדָם כִי טבת הַנָּה וַיִּקחוּ לָהֵם נשים מכל אַשר בַּחַרוּ:
- the [males among the] divine beings* saw how pleasing the human women were and took wives from among those who delighted them.—
- וַיָּאמֶר יְהוָה לְא־יָדוֹן רוּחָי בָאָדָם לְעֹלָם בְשַנְּם הַוּא בָשַר וְהָיָוּ יַמַּיו מֵאָה וִעֲשֹׂרִים שֹׁנָה:
- said, "My breath shall not abide* in humankind forever, since it too is flesh; let the days allowed them be one hundred and twenty years."—
- הַנָּפַלִים הָיָוּ בָאָרֶץ בַּיָמִים הָהֵם וֹנָם אַחֵרֵי־כֵּן אֲשֵׂר יָבֹאוּ בִּנָי הָאֵלהִים אֱל־בַּנָוֹת הָאָלָם וַיַּלְדָוֹ לָהַם הַמַה הַגָּבּרַים אֲשֵׁר מֵעוֹלָם אַנשִׂי הַשַׂם:
- It was then, and later too, that the Nephilim appeared on earth—when divine beings cohabited with the human women, who bore them offspring. Such were the heroes of old, the men of renown.
- וַיָּרָא יָהוֹה כֵי רַבָּה רָעָת הָאָדָם בָּאָרֵץ וַכָל־יַּצֵר מַחשׁבת לבוֹ רַק רע כל־היום:
- saw how great was human wickedness on earth—how every plan devised by the human mind was nothing but evil all the time.
- וִינַתֵם יָהוָה כִי־עשה אַת־הַאַדֶם בַאַרֶץ וַיִּתעצב אַל־לְבוּ:
- And הוהי regretted having made humankind on earth. With a sorrowful heart,
- וַיָּאמֵר יִהוָּה אַמִּחֵה אַת־הָאָדָם אַשֵּר־בַּרָּאתיּ מֵעַל פּנֵי הָאַדָּמָה מַאָדָם עד־בָּהֶמַה עד־רֶמֵשׁ וִעָד־עוֹף הַשַּׁמִיָם כֵי נִחַמַתִּי כֵי עַשִּׁיתִם:
- said, "I will blot out from the earth humankind whom I created—humans together with beasts, creeping things, and birds of the sky; for I regret that I made them."

ונח מַצָא חון בִּעִינֵי יְהוָה:

But Noah found favor with הוהי.